

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 645/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Чворовић, адвокат у ..., против туженог Народног музеја у Београду, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 466/18 од 28.08.2020. године, у седници од 04.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 466/18 од 28.08.2020. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2562/16 од 13.11.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је радни однос на одређено време који је тужилца засновала код туженог уговором о раду број .../... од 01.06.2012. године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 07.12.2012. године и обавезан је тужени да тужилцу врати на рад; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева да се утврди да је радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време почев од 01.12.2012. године; ставом трећим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужилци незаконито престао радни однос код туженог усменим отказом од стране туженог од 10.01.2013. године без спровођења законске процедуре предвиђене за случај престанка радног односа; ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 306.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 466/18 од 28.08.2020. године одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда у првом и четвртном ставу изреке и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужила је благовремено поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 12) ЗПП и погрешно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, нису разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на одређено време у периоду од 01.12.2011. до 30.11.2012. године на основу суцесивно закључених уговора о раду на радном месту ... у Одељењу за

Тужила је 04.02.2012. године положила стручни испит и стекла право на стручно звање У изводу из деловодне књиге туженог под редним бројем ... наведено је да је тужили радни однос код туженог престао 30.11.2012. године због истека рока на одређено време. Тужила је долазила на рад у децембру 2012. године и обављала послове Након састанка у јануару 2013. године, на којем је једногласно закључено да тужила није адекватан сарадник за радно место ..., тужени је саопштио тужили 10.01.2013. године да се нови уговор неће закључивати, вратио јој радну књижицу и М образац. Тужила је наставила да долази на рад до 24.01.2013. године.

Према становишту нижестепених судова, тужила је засновала радни однос на неодређено време 07.12.2012. године на основу члана 37. става 4. Закона о раду јер је након истека уговора на одређено време 30.11.2012. године наставила да долази на рад и обавља послове ..., а тужени јој је саопштио да више не долази на рад тек 10.01.2013. године.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права из члана 37. става 4. Закона о раду („Службени гласник РС", бр. 24/05). Тужила је била у радном односу код туженог на одређено време у периоду од 01.12.2011. до 30.11.2012. године, а након истека последњег уговора о раду наставила је да долази на рад и обавља исте послове све до 10.01.2013. године када јој је тужени саопштио да више не долази на рад. Како јој тужени није забранио долазак на рад и обављање послова ... након истека уговора о раду на одређено време 30.11.2012. године, тужила је на основу члана 37. става 4. ЗОР засновала радни однос на неодређено време 07.12.2012. године.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. става 1. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтеве парничних странака за накнаду трошкова ревизијског

- 3 -

поступка јер тужени није успео у овом поступку, а одговор на ревизију који је поднела тужила није био потребан за ову парницу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић